



RENAȘTEREA ROMÂNĂ

ZIAR NAȚIONAL-POPORAN INDEPENDENT



Director și responsabil: V. Hotărâu.
Administrator: I. Martin.

Apere în fiecare seară cu ultimele știri din lumea întreagă.

Director și responsabil: V. Hotărâu.
Administrator: I. Martin.

ABONAMENTE: Dincolo de Carpați și Bucovina: 80 coroane anual, 42 coroane pe 6 luni, 22 coroane pe 3 luni. Cu numărul 40 filer. — Dincolo de Carpați: 75 lei anual, 41 lei pe 6 luni, 22 lei pe 3 luni. Cu numărul 25 bani.

Redacția și Administrația Strada Orezului Nr. 10.

Telefon 174.

„Să strângem rândurile

„Unde-oi puterea crește”

La Paris se petrec lucruri de cari nu avem cunoștință și pe cari le bănuim doar din zăngănele lor asupra celor ce se petrec la București. Trăim vremuri, când poporul n'ar mai putea să fie așa de străin de cele ce se petrec în țară, când ar trebui să-și dea seama de ce-i în jur — modest dar hotărât — când decide soarta.

și asperitățile câștigării de prieteni și sprijinitori pentru cauza poporului românesc n'au oprit pe Augusta Protectoare. Și-a jertfit liniștea, s'a scoborât de sus să bată pela porțile ce ne erau dacă nu ostile dar indiferente, și-a pus Coroana grea pe cap ca prin strălucirea ei să recâștige creditul pierdut al României.

Și la București abia acum s'a reluat în Consiliul de miniștri prezidat de M.S. Regele — probabil tot din îndemnul acestui înțelept Suveran — discuția asupra formării Guvernului Național care va putea vorbi cu altă cădere și cu altă greutate la Paris și ori unde va fi nevoie. Nu va mai vorbi partidul liberal sau dl Brătianu, reprezentantul acestui partid și deci a unei părți numai din țară, ci va vorbi toată suflarea românească. Și e firesc ca astfel să fie căutat glasul ei.

Este o lege sociologică asupra regenerării imediate, a trezirii la viață nouă energetică și curată a popoarelor otrăvite de corupția împreună cu traiul prea bun și prea ușor — prin mari zguduiri. Ori tragedia prin care ne-a fost dat să trecem ar fi trebuit să aibă acest dar.

In republica strămoșilor noștri interesele cetățeanului erau totdeauna sacrificate interesului obșteș și noi să nu putem face efortul de a ne călca pentru câteva luni pe ambiții și poște — când interesele neamului sunt într'adevăr primejduite și nu pot fi salvate decât prin cooperarea armonică a tuturor forțelor și energiilor naționale de valoare?

Vina acestor vremuri se desbină și desigur că nu o poartă numai un singur om, un singur partid, ci toate, aproape toate și noi nu adresăm aceste reproșuri, durere, prea motivate spre nenorocirea oropsitului neam românesc, unora ci tuturor. Și iarăși tutorea se adresează acest nou apel al nostru de colaborare demnă și rodnică. Să nu mai rădă străinii de „Țigănia domnească” și să nu mai aibă sârbii și ungurii prilej de bucurie făcîndu-și din desbinarea noastră.

Aceasta ne-o impune situația în care ne aflăm, ne-o impune exemplul mare al Reginei Maria, care trebuie să se poată sprijini în opera ce-a întreprins-o nu pe un partid politic — din cele multe, ci pe toată țara, pe reprezentanții tuturor Românilor.

Pe urmă, după încheierea păcii generale o să mai fie vreme de răfăli, de ocări, de calomnii, de cultivarea ambițiilor și intereselor personale. Deocamdată însă să le scoatem din circulație.

Altfel cu drept cuvânt ne va socoti lumea de netrebniți și se va crede îndreptățită să-și bată joc de noi!

Acțiunea delegaților României la Conferința de pace

Un interview al dlui ministru Al. Vaida-Voevod

Dl ministru Al. Vaida-Voevod a acordat corespondentului din Paris al ziarului „Patria” un interview în care lămurește acțiunea delegaților României la Conferința de pace.

Delegatul Ardealului începe prin a face elogiul felului cum dl I. Brătianu a apărât interesele țării.

„În fața conferinței cât și în fața comisiunii de zece, însărcinată cu examinarea revendicărilor românești, dl I. C. Brătianu a procedat în mod brillant pentru aceste revindecări. În fața înaltului consiliu militar din Versailles dl general Coandă, dl colonel Dumitrescu și eu — am făcut tot ce s'a putut face spre a obține învoirea ca ca să înaintăm frontul nostru până la linia stabilită între tratatul dintre noi și înțelegeră.”

Asupra preocupărilor delegaților României, și în privința punctelor pe care le mai avem de câștigat, dl ministru Vaida-Voevod a dat următoarele lămuriri:

„Și până acum ca și de-acum înainte au format și vor forma principala noastră preocupare: fixarea frontului apusean la granița tratatului și asigurarea integrității teritoriale a Bănătuului. Prima grijă, abstracte făcând dela orice altă considerațiune, este o necesitate vitală pentru asigurarea ordinii publice, a liniștii și averii locuitorilor din părțile maghiere cu maghiarii cât și pentru salvarea intereselor noastre economice din punctul de vedere al valutei pe frontul financiar. A doua grijă a noastră — tot așa de importantă — este asigurarea liniștii și siguranței publice în Bănat, dar mai cu seamă asigurarea posibilității unor raporturi de bună vecinătate față cu sârbii.”

Se înțelege că nu am lipsit să stăruim fără încetare pe lângă Comandamentul superior aliat pentru eliberarea cailor noștri depuși în Serbia cât și pentru evacuarea Bănatului de trupele sârbești și pentru înlocuirea acestor de banditism ale armatei maghiare bolșevizate.”

Efectul subvențiilor

O mulțime de pierde-vară în Cluj — Pofța și greața de lucru — Molipsitoarea boală pierde-vară — Impresii din vechiul cuib al șovinismului desnădădușii — Renegații

— Dela corespondentul nostru special —

Cluj, 15 Martie.

In articolul de mai înainte am dat amănunte asupra mijlocirii subvențiilor destinate din partea guvernului maghiar celor fără ocupație; și că aceste subvenții erau distribuite de „Liga Socialiștilor” din loc.

Aceste subvenții în timpul din urmă au avut apoi, ca rezultat, o boală molipsitoare: greața de lucru. O justă cugetare: aveau deșteptate ba chiar proști ar fi fost, dacă ar fi încercat careva din acești pierde-vară, să lucreze, când și așa își primeau leaful regulat, fiindcă se plimbeau pe străzile Clujului. Aveau pe fiecare zi 15 coroane și nu mergeau, să-și caute post unde — poate — li-se oferea o retribuție chiar mai mică.

Și boala asta era foarte licioasă. În decursul războiului și-a presărat microbii, iar rezultatul a fost: o mulțime de haimanale, cărțași, beutori, cari pierdeau timpul cu ștergării. Pușini aveau pofță de lucru, cari aveau de gând, să-și asigure existența, iar restul, cari trăiau din trecere de vreme, se îngreșosaseră de lucru. Din calitate din urmă azi avem cam 50%.

Desigur vechiul cuib al șovinismului poartă la noi recordul în privința aceasta. Subvențiile numite au încetat deocamdată, provizor, fiindcă e greu de susținut legătura cu Pesta, iar mizeria crește din zi în zi, mai ales acum, când li mai avem și pe funcționarii dela căile ferate, poșta și administrații: o masă grozavă în cea mai mare mizerie, niște încăpăținați desnădădușii — cea mai mare parte șovinisti.

Ar trebui clarificată chestia acestora: celor, cari vreau să lucreze, să li-se de-a tot sprijinul, ca să poată ocupa vre-un post, iar ceilalți trebuie trimiși acasă, la aceia, cu cari conspiră: peste linia demarcațională.

Cei în drept, cred, că mă vor înțelege și vor lua măsuri, ca să nu se molipsească mai mulți de boala: pierde-vară!

Am văzut în Rusia, Germania și fosta monarhie Austro-ungară, ce efect a avut această boală periculoasă!

Trebuie să fim prevăzători, căci din asta să naște bolșevismul. Ne putem deci face socoteala după experiențele altora, ca să nu trebuiașcă mai târziu să plângem greșala, că nu am fost prevăzători.

Să nu mergem departe: găsim și la noi câte un individ însuflețit de patima bolșevismului, fiind că nu-i suntem pe plac.

Alaltăieri Clujul a avut ocazie să vadă sau să audă, că un ungur a tras asupra unui plutonier român pentru nimica, dupăcum știu, numai pentrucă a fost român plutonierul.

Nu mă mir, fiindcă sunt sigur, că a fost unul din acești pierde-vară, care nu are nici o ocupație și de aceea a săvârșit acest atentat mișeleș, ca să facă ceva, să nu se plitisească.

Trebuie să luăm măsuri aspre, ca să aibe toți o ocupație: trebuie să le mijlocim lucru, celor cari vor să lucreze, ca să-și câștige pâinea de toate zilele și atunci vom fi oameni în rând: comerțul și industria vor concura, vom avea de toate și toate se vor efîni.

Eu nu mă interesez, decât în favoarea celor de treabă.

Restul: șovinismul și renegații încăpăținați, trebuie trimiși la Pesta, ca să se ia de cap cu prietini!

Trebuie aruncați peste linia demarcațională acești trădători primejdioși.

Ei sunt acei, cari tipă și agită aici, în cuibul vechilor păcate șoviniște ale renegaților!

Trebuie să ne curățim țara de astfel de ticăloși, căci numai așa ne vom scăpa de elementele dubii, iar elementele slabe trebuie ajutate, ca să capete ocupație, căci numai așa ne vom putea asigura o viață liniștită, la care nădăjdum.

Dela țara

Permisele

Un caz dintre atâtea altele

Ziarul Dacia din București publică știrea că mai mulți negustorii din Craiova au adus dela Sibiu două vagoane de mere și două de sodă caustică, punându-le în vânzare, merele cu 7 și 8 lei, (14—16 coroane) și sodă caustică 22—25 lei (44—50 coroane) kgr.

Știam de mult că aproape toate alimentele și mărfurile aduse din Ardeal în România veche au fost și sunt speculate. Știrea Daciei confirmă încă odată, prin denunțarea unui fapt izolat, o stare de lucruri despre care ne-am făcut datoria să vorbim la timp.

Încodată: cine sunt „negustorii” aceștia cari pot să treacă în împrejurările de astăzi asemenea mărfuri peste Carpați? Să credem în complicitatea sau neprevederea celor însărcinați cu paza contrabandei? N'o putem face, deoarece știm că ofițerii ardeleni își îndeplinesc pretutindeni datoria. Să credem că se fac favoruri cu permisele? Nu putem crede nici acest lucru, de vreme ce suntem îndreptății desare cinștia, celor însărcinați cu aprobarea lor.

Pe unde și în ce fel trec vagoanele nerumărate în vechiul Regat, și cum se întâmplă că mărfurile și alimentele cari încap pe mâna speculanților sunt mult mai numeroase decât cele cari ajung la Direcția aprovizionării din București?

De cât să caute a ne „dăscăli” spunându-ne că anume informație e neexactă și învățându-ne câte feluri de permise există, n'ar face mai bine Biroul presei să ne anunțe că s'a început o anchetă pentru a se lămurii misterul grație căruia articolele expediate pe baza „prețurilor maxime”, ajung în orașele de dincolo de Carpați cu „prețuri fantastice”.

Pe când publicarea listelor de permise cu persoanele și felurile mărfurilor?

In chestia stampilării coroanelor

Cluj, 15 Martie 1919

Se știe, că ceho-slovacii stampilează bancnotele fostei monarhii, iar după ei au început și ungurii, dela cari apoi și austriecii au prins curajul. Noi am rămas la urmă.

Și la desființarea monarhiei am fost ultimii părtași și se vede, că și la fosta ei avere am rămas cei din urmă.

La desființarea fostei monarhii am reușit admirabil și ca părtași cei din urmă, însă la recunoașterea averii, dacă vom întârzia cu stampilarea coroanelor, va fi în dauna noastră.

Sigur, acei cari își stampilează coroanele, numai pe ale sale le va recunoaște oficios pentru teritorul, ce li stăpânește iar restul se va considera, ca bancnote străine în acel teritor. Fiecare stat din fosta monarhie își stampilează o cantitate de bancnote, din fosta avere comună, o anumită sumă, considerându-o ca avere proprie, iar restul va ajunge, unde nu sunt stampilate, la noi ca și în patruzece opt bancnotele koștiste, ca să avem cu ce aprinde mai târziu focul.

Din țările străine toate vor veni la noi aceste coroane.

Pentruce nu stampilează și Consiliul dirigent coroanele?

Prin aceasta s'ar scăpa de o mulțime de falsificări, recunoscându-și o anumită sumă, iar milionarii războiului și-ar lăsa nasul mai jos, rămânându-le o mulțime de hârtii, ca să-și aprindă țigările.

Să dispue Consiliul dirigent, ca să se stampileze și la noi coroanele, să nu ne rămăe o grămadă de hârtii fără valoare! — Ungurii încep deja, să ne aducă coroane din republica lor, schimbându-le aici în lei, pe cari li duc la Budapesta, unde un leu, cumpărat aici cu 2 cor., îl vând cu 2 cor. 30—40 filer, dându-i apoi drumul în străintate, de unde va trebui, să-i răscumpere România cu aur.

Să ne trezim și să nu mai răbdăm, să ne ducă lei.

Trebuie să avem în vedere și să ne interesăm mai mult de chestia financiară!

Vrem să avem bani valabili, nu hârtii pentru foc!

Telegrame și consorții

O lămurire care... nu ne lămurește.

„Biroul Presei”, al consiliului dirigent ne trimite lămurirea cerută de ziarul nostru în articolul „Telegrame și consorții”. Publicăm această lămurire, chiar înaintea ziarului oficios Patria, pentrucă ea întărește toate afirmările noastre.

Lată comunicatul:

„Jurnalul „Renașterea Română” din 13 Martie într-un articol intitulat „Telegrame și consorții” luând de bază o știre greșită și tendențioasă a corespondentului său, invinovătește Consiliul dirigent cu fapte care nu corespund realității. Pentru restabilirea adevărului facem următoarele constatări:

„Resortul agriculturii și comerțului auzind că în Viena se desfac foarte multe mărfuri, materiale și mașini, cari parte se vând prind comisiile de lichidare, parte prin diferiți comercianți, fabricanți, liferanți și speculanți ai fostei armate, a inițiat și a sprijinit cumpărarea de mărfuri de pe piețele Austriei fără de a organiza însă și un „consorțiu”, care să aibă la îndemână capitalul statului. Scopul acestei inițiative a fost simplu numai procurarea de articoli industriali și de mărfuri pe seama populațiunii și punerea în funcțiune a fabricelor. Să știe că administrația noastră încă nu este așa de organizată ca să facă cumpărări în stil mai mare, lipsindu-i atât personalul cât și capitalul. Din cauza aceasta resortul agriculturii și comerțului a socotit că este consult să avizeze mai mulți comercianți cari dispuneau de capitale, pentru ca să plece în Austria și să cerceteze toate piețele mai de căpetenie. În scopul acesta a adresat dlor I. Bărsan, Selște; I. Vulcu, Oraștie; I. Grecu, Făgăraș; N. Sbochea, Hateg; N. Țintea, Hunedoara; N. Szilágyi, Făgăraș; Vasile Vulcu, Vint; Popovici și fii, Hateg și Petru Obcan, Pui următoarea telegramă, pe care „Renașterea Română” o redă tendențios:

„Intrucât voiți să luați parte personal și cu capitalul d-voastră în consorțiu care pleacă la Viena pentru cumpărări de mărfuri militare și civile precum și la lichidarea depozitelor militare, poștiți imediat la Sibiu fiind chestiu urgent.”

Trebuie să constatăm, că acest existent consorțiu oficial despre care scrie „Renașterea” ar fi fost foarte necesar să-l inițieze tocmai acei comercianți cari să simt azi jigniti, deoarece n'au fost invitați și cari ar fi fost de lipsă să vină înșși cu propuneri să nu aștepte ca oficialitatea să ia inițiativa pentru întreprinderi pe cari era nevoie să le înceapă însuși comerciantul. Ceea ce n'au fost în stare s'o facă comercianții români li-a răușit totuși sașilor s'o îndepinească, alcătuid asemenea consorțiu, iar rolul resortului pentru agricultură și comerț s'a mărginit numai la faptul că le-a dat recomandări către reprezentanții săi și a intervenit la autorități pentru pașapoarte.

„Prin urmare afirmările „Renașterei” se dovedesc de greșite și tendențioase, lucru, care am ținut de potrivit să-l scoatem în evidență pentru clarificarea celor interesați.” (Biroul presei.)

Explicațiile „Biroului Presei” nu sunt cătuș de puțin în contradicție cu cele destănuite de noi. Lucrurile rămân însă tot atât de grave. „Biroul Presei” mărturisese că „administrația noastră nu e atât de organizată ca să facă cumpărări în stil mare”. Nu e vorba deci de un consorțiu oficial ci de un consorțiu particular de comercianți, de câțiva comercianți cari au fost invitați să ia parte cu capitalurile lor la o mare afacere, ca aceea care se pregătește la Viena.

Același lucru am spus și noi. Nici noi n'am adăugat altceva decât că: „ne-am adresat câtorva comercianți români, recunoscând ca omen solzii, cu cunoștinți moderne comerciale și cu capitaluri considerabile, cu întrebarea dacă și ei au primit astfel de telegrame și dacă au cunoștință despre formarea consorțiului de mai sus? Răspunsul a fost negativ.”

Și repetăm și astăzi: „ar fi o nedreptate strigătoare la cer a mai sprijini pe acei câțiva telegrame, cari și așa și-au făcut averi considerabile până acum.”

Am aflat deci cine face parte din „consorțiu”. Dar mai vrem să știm ceace nu ni s'a spus. Pentruce s'a făcut selecționarea?

Cât privește invinuirea adusă comercianților și capitaliștilor nefavorizați că n'au venit singuri pentru a lua parte la o afacere care s'a ținut în secret, nu mai stăruim asupra ei, deoarece înțelegem oricine ce valoare poate avea o asemenea imputare.

Mai are ceva de spus „Biroul Presei”? Noi mai avem de adăugat numai o vorbă.

Față de comunicatele biroului presei, cari pretind că ziarul „Renașterea Română” ar invinui și ataca tendențios Consiliul dirigent, declarăm cu energie că noi avem toată încrederea în guvernul dlui Iuliu Maniu, că prețuim cu toată sinceritatea munca energetică, obositoare și curată al domnului R. Boilă și că aceasta companie de purificare e porțită de ziarul nostru din îndemnul direct al cetitorilor noștri numai în contra celor vinovați, pentruca prin aceasta publicul mare neorientat să nu invinovățească pe nedrept pe bărbați în cari ar trebui să aibă încredere.

Fiind însă „Biroul presei” glasul oficios al Consiliului dirigent, prin urmare expresiunea solidară a acestuia, am dori ca declarațiile și lămuririle necesare să fie date din partea resorturilor competente.

Rugăm încă odată pe dl R. Boilă și pe calea aceasta să binevoiască a pune la dispoziția publicului mare „Listele”, ca încetând însășișii paravrele neîntemeiate, să putem judeca real cele ce s'au făcut până acum. „R. R.”

Congresul preoților

Preoții părților eliberate din Ardeal sunt chemați în Sibiu la un congres al lor, pentru ziua de mâine.

Chestiunea aceasta a zilei, cerută de biserică, care trece printr'o eră de transformare cu tot clerul ei nu ne surprinde, înscălim în totul programul desbaterilor, precum și soluțiile cari vor afla deslegarea de mai înțeleaptă și pașnică...

Salutăm cu dragă inimă preoțimea rănsă la sfat, cel mai vechiu scut al nădejdlor noastre și cea mai neînblânzită față a intelectualității în prestigiu și demnitate de mândrie națională, când a fost însă — veșnic la locul ei.

Preoții, sprijinul nostru din anii războinici, singurele flăcări cari mai scăpărau de deși zile mai bune, martiri ai temerilor unghurești cu cari să zăvora deoată cu întemnițarea lor — și dreptatea nei naștini, care numai în biserică mai putea judeca după cum îi era credința, și numai în fața preoților îmbrăcați în odăjdii sfinte se confirma pe de-a întregul.

Fi-ți bine veniți, păstori ai satelor, voi păstori de învățători a-ți fost consolatorii sufletelor morale ale satelor noastre ce le-a răntuit până acum.

Mucenici!

Mucenici cari în taină a-ți suferit cele mai crude lovituri dela dușmanii sufletului nostru și de cătorii n'ați fost batjocoriți și scuipați în obraz pentru cuvântul ridicat și încuțat cu nemiluita în Felegvarul din Cluj!

Veniți și salutați Sibiu românesc de azi și ziua sfatului să fie o nouă pagină

de prosperare a muncii bisericesti, că doar Hristos de pe cupola Catedralei din Sibiu, care vă chiamă întâi la rugăciune, vă binecuvântă și începutul lucrului în noua țară lărgită în hotarele ei, la care sunteți chemați în primul rând Sfințiiile voastre.

Să sămănați în locuitorii acestei țări ca și în trecut credința: ca numai biserică, ajutorul neîntrerupt de școală, poate garanța României de astăzi o dezvoltare pașnică, și poate da cetățeni cari se corespund tuturor aspirațiilor popoarelor culte, cari ne urmăresc în toate ramurile desvoltării noastre ca popor — foarte de aproape.

Salutăm din inimă congresul preoților și le dorim spor la muncă!

Onisifor O. Borcea.

Înțepături

Cu mare bucurie am citit primul număr al organului oficios „Le Moniteur de la Transylvanie”. Doarece însă hârtiile tipărite numai pe o singură față au fost destul de compromise de bancnotele maghiare, n'ar fi rău ca ziarul francez al Consiliului dirigent să fie tipărit de aici încolo pe amândouă paginile... Hârtia, de o foarte bună calitate, suportă.

Eri a sosit din Bănat, zice-se, un întreg vagon de mătură.

Atrag atențiunea celor cari au nevoie să măture câte ceva... Ac.

Procesul socialistilor din București

Procesul socialistilor din București, învinuți de a fi provocat turburările dela 15 Decembrie 1918, va începe să fie judecat de Curtea Marțială la 28 Martie st. n.

Inculpații sunt în număr de 52 și sunt dați judecați pentru următoarele fapte.

1. Agenți provocatori la crimă contra siguranței statului, agenți provocatori la rebeliune complot și crimă contra siguranței Statului și ofensă regală.

2. Crimă contra siguranței Statului, agenți provocatori la rebeliune și ofensă regală.

3. Agenți provocatori la crimă contra siguranței Statului și rebeliune.

4. Complot și crimă contra siguranței Statului.

5. Agenți provocatori la rebeliune și turburări.

6. Complot și crimă contra siguranței Statului.

7. Rebeliune și turburări.

8. Rebeliune și turburări.

9. Rebeliune și turburări.

10. Rebeliune și turburări.

11. Rebeliune și turburări.

12. Rebeliune și turburări.

13. Rebeliune și turburări.

14. Rebeliune și turburări.

15. Rebeliune și turburări.

16. Rebeliune și turburări.

17. Rebeliune și turburări.

18. Rebeliune și turburări.

19. Rebeliune și turburări.

20. Rebeliune și turburări.

21. Rebeliune și turburări.

22. Rebeliune și turburări.

23. Rebeliune și turburări.

24. Rebeliune și turburări.

25. Rebeliune și turburări.

26. Rebeliune și turburări.

27. Rebeliune și turburări.

28. Rebeliune și turburări.

29. Rebeliune și turburări.

30. Rebeliune și turburări.

31. Rebeliune și turburări.

32. Rebeliune și turburări.

33. Rebeliune și turburări.

34. Rebeliune și turburări.

35. Rebeliune și turburări.

36. Rebeliune și turburări.

37. Rebeliune și turburări.

38. Rebeliune și turburări.

39. Rebeliune și turburări.

40. Rebeliune și turburări.

41. Rebeliune și turburări.

42. Rebeliune și turburări.

Știri din Bucovina

Cernăuți, 2/15 Martie. — Aici a avut loc ieri congresul silvicultorilor români din Bucovina, sub președinția dlui Ing. Cerkez. S'au votat noile statute ale societății.

— În ziua de 4 Martie apare în localitate un nou ziar românesc, cu numele de Bucovina.

— Cu începere dela 1 Aprilie st. n. se vor introduce în toată Bucovina timbrele poștale românești, declarându-se nevalabile cele austriace.

— Dl inginer Miculescu, trimis de direcțiunea Căilor ferate din București pentru organizarea căilor ferate bucovinene, a părăsit Cernăuți.

— Locotenentul de jandarmi Filip, ucis de rălhari pe șoseaua Cernăuți—Noua Sulița, a fost înmormântat aici, astăzi.

15 Martie 1919 la Blaj

15 Martie, falnica zi națională a ungurilor a trecut anul acesta fără demonstrațiile sgomotoase ungurești. Le-a pierit pofta de a sberia!

— Trăiască România mare! Cu Bucovina și Ardeal!

— Pașinii unguri, căți au eșit să respire cel puțin aer curat în ziua aceasta, se opresc speriați și dispar în câteva minute.

— În amurgul plăcut de primăvară apar cete cete, în rânduri frumoase studenții dela liceu și școala normală. Cu drapel în frunte trec de-a lungul străzii principale cântând. Se opresc înaintea școlii de stat — acum românească — pe care a mai rămas din nefericire emblema ungurească. În câteva clipe aduc scări lungi de pompierei și sunt de-asupra etajului la emblema, alții prin coperiș coboară la emblema.

— Urmează o liniște mormântală.

— Cei doi studenți de sus, lovește fără milă cu securile în emblema, ce se sfarmă în bucați.

— Finis Hungariae!

— Elevii, damele, domniile cântă cu însuflețire: „Oltuzul geme Sărmașu-și piatra...”

— Sunt orele 7 când convoiul pleacă spre locuința directorului liceului dl Dr. Ambroziu Chețianu. Cântă imnul regal. De-acți merg la dl Gavril Precup, inspector general al învățământului secundar. Cântând își ieau adio dela fostul lor profesor. Dl Precup le mulțumește și spune, că nu-și va uita elevii de odinioară.

— La ora 8 cetele se imprăștie în ordine și liniște.

— Așa s'a serbat la Blaj ziua de 15 Martie 1919.

Renașterea religiei

Conferința d-nei Sanda Matei

Duminecă seara la ora 6 d-na Sanda Matei a dezvoltat în sala Asociației noastre interesantă și prețioasă conferință despre renașterea religioasă.

— Luând cuvântul dl Andrei Bârsoanu, președintele Asociației a arătat că și până acum călăuză noastră a fost religia și ea trebuie să ne fie călăuză și în România Mare. În urma grozavei crize prin care am trecut, simțul religios s'a cam sdrușcinat la noi și trebuie să-i dăm lăsați vi-goare, ca religia să devie ceapă trebură și fie.

— D-na Sanda Matei își începe conferința arătând pe Dumnezeu Tatăl, cum prin iubirea ce o are pentru lume a creat pe omul cel dintâi, după chipul și asemănarea sa, bun și nobil și cum omul prin călcarea poruncii dumnezeiești, s'a depărtat tot mai mult de genitura pentru care a fost creat.

— Ca să nu piară oamenii, Dumnezeu a trimis pe unul născut fiul său în lume, luând trup omenesc.

— El a învățat că menirea omului nu e aceea pe care oamenii au urmat-o, ci este alta, după-cum ne explică foarte luminat cei patru evangeliști inspirați de Duhul sfânt.

— Și pentrucă omul prin călcarea poruncii dumnezeiești s'a fost depărtat de Dumnezeu, Isus Christos prin jertfirea sa, prin sângele său, ne-a dat posibilitatea ca să ne putem îrași întoarce pe calea cea adevărată.

— Conferințara examinează opera evangheliștilor, constată că mulți din cei prezenți examinându-și viața, se vor convinge, că s'au cam abătut dela cele învățate de Isus, și meditănd asupra celor auzite, vor lucra întocmindu-și viața ca să poată zice la a doua venire: Doamne în lume cât am stat, pe tine te-am căutat!

— Evangheliștii în scrierile lor, deși au scris dupăcum au fost inspirați de Duhul sfânt, totuși au fost conduși, dupăcum le-a fost viața. Așa Matei fiind vameș a descris viața Domnului ca om, Marcu descrie mai pe scurt lucruri esențiale, Luca fiind medic a descris mai ales îndelungă răbdare, mila, bunățatea lui Isus, Ioan a scris mai târziu, când lumea cunoștea într-o măsură oarecare învățăturile Mântuitorului, a început evanghelia sa cu cuvintele mari teologice: La început era cuvântul. Și cuvântul era la Dumnezeu, Și Dumnezeu era cuvântul. Toate printr'nsul s'au făcut, Și fără de dânsul nimic nu s'au făcut ce s'au făcut, Întru ale Sale a venit și al săi pre dânsul, nu l'au primit.

— Ne spune mai departe cum în alte țări în America și Anglia, sunt școli întocmite anume care cresc misionari pentru propovăduirea cuvântului Evanghelic. În o astfel de școală a învățat și conferințara, în Anglia, în orașul Glasgow.

— Se adresează apoi către domnișoarele care s'au consacrat studiilor, sfătuiră pe unele dintre ele să meargă în asemenea școli.

— Chestiunea renașterii bisericești la noi fiind de mare importanță, credem că ar fi bine ca această temeinică și frumoasă conferință să fie tipărită în zeci de mii de exemplare și răspândită apoi comunelor prin intermediul consistoarelor.

— Nicolae Lăzărescu

Starea de asediu la Madrid

Turburări din cauza foametei

Paris, 17. — La Madrid s'a proclamat starea de asediu spre a pune capăt devastărilor la cari au fost supuse prăvăliile cu articole alimentare de populația fiamândă. Mulțimea, mai mult femei și copii, au atacat magazinele, devastându-le complet.

— Urmarea imediată a fost că negustorii au așiat pretutindeni o reducere de 50%, a articolelor alimentare.

— De altă parte consiliul comunal și-a luat însărcinarea de-a supune brutăriile unui sever control și de-a plăti muncitorilor brutari o majorare de 50%, a lefurilor, pe care s'o încaseze apoi dela patronii, spre a asigura astfel funcționarea regulată a brutărilor. Zilele acestea de affel vor fi rechiziționate toate brutăriile.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Sosirea Reginei Maria la Londra

Berna, 18. — Telegrama sosită la Rotterdam din Londra anunță sosirea Reginei Maria și a principeselor Elisabeta și Maria la Londra. M. S. Regina a fost primită la gară de familia regală a Angliei de Prințul de Wales, de ministrul de războiu Churchill și de toți demnitarii de Stat ce s'au aflat la Londra. Capela regală a intonat imnul regal român și imnul regal englez, iar garda regală a dat cuvenitele onoruri militare. După aceea înaltii oaspeți s'au urcat în echepagiile regale și au plecat. Populația Londrei a făcut Reginei Maria o primire entuziastă.

(Ag. Dacia)

Ungurii se retrag dela Soborșin

Dela corespondențal nostru

Lipova, 17. — Bundele republicei maghiare se retrag dela Soborșin. Prin gara Maria Ludna trec în continuu trenuri cu subiași maghiari spre Arad. Destinația lor este — cum spun ei însuși — Segedinal, deoarece în Ungaria e revoluție.

— Spre Zam a sosit un tren de 46 vagoane din Ungaria cu prizonieri români sub scut francez.

—

Zile de doliu

Să ajutăm victimele

Femeile române din Sibiu și împrejurime aranjază pe ziua de 19 și 22 Martie a. c. două zile de doliu, pentru a aduna în orașul Sibiu, pe strade ofrandele publicului pentru ajutorarea victimelor rămase în urma atrocităților săvârșite de armata și bandele maghiare dincolo de linia de demarcație.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Ultima oră

Suprimarea serviciului militar obligatoriu?

Paris, 17. — În urma unei propuneri a lui Lloyd George, consiliul suprem de războiu al aliaților a hotărât să dispună suspendarea serviciului militar obligatoriu în toată Europa și înlocuirea lui cu un sistem de soldați voluntari.

— Se afirmă că în cursul discuțiilor de detaliu se va fixa și numărul de mercenari ce poate avea fiecare stat. La fixarea acestui număr se va ține seamă de numărul populației și de întinderea teritorială.

Condițiile armistițiului cu Germania

Protestul Germaniei

Berna, 18. — Din Paris se anunță: Guvernul german a prezentat comisiunii de armistițiu din Bruxelles o notă, protestând energic contra noilor condiții impuse Germaniei. Nota declară că condițiile acestea peste măsură de severe au influențat reau numai asupra statelor aliaților ei și asupra statelor neutre și străine, în urma cărora creditele și efectele băncilor germane vor stagna cu totul, și prin aceasta se va pierde întregul capital german ce se află în străinătate. Comisiunea de armistițiu a primit nota germană cu mențiunea că ea va fi supusă discuției.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Danzig va fi anexat Poloniei

Berna, 18. — Din Paris se anunță: Comisiunea de 10 a congresului de pace țării în ultima sa ședință a decis anexarea Danzig și a bazinului Vistulei la Polonia. Această ședință s'a decis transformarea de Est într-o republică, care să nu aibă nici un fel de relații cu Germania, se cheie ca provinciile indicate în viitor să mai poată avea însă un fel de raport cu celelalte cu vitloarele guvernelor germane.

(Ag. D.)

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Informațiuni

M. Sa Pegina a trimis dela Paris o lungă telegramă asupra rezultatelor obținute până acum la conferința de pace.

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

Iar gem temnițele Seghedinului

Seghedin, 16. Temnițele Seghedinului sunt pline de proști, învățatori și țărani români... Cu toată insistența de a afla numele celor întemnițați, am putut afla numai atât, că între 14 și 15 ianuarie se află și dl D. Grecu, fostul primar al comunei.

—

—

—

—